

kjendelig afvigende Form —, saa er den, hos hvem Smørret saaledes findes, undergivet disse meget høie Mulkter. Her har man, siger jeg, vistnok sagt noget Mere, end man har ment; thi der vil jo altid være et Punkt, hvor Smørret er færdigt, men endnu ikke er pakket i Justager, saa at der altid hos Fabrikanterne vil kunne findes færdigt Smør, som endnu ikke er i Justager. Jeg skal ikke lægge videre Vægt derpaa, det vil jo let kunne rettes. Der er imidlertid et andet Punkt med Hensyn til § 2, som jeg vil omtale, og det er den Ret, som gives Politiet til Husundersøgelse uden Retskjendelse. Som bekendt er jo Hovedreglen i Grundlovens § 81, at Boligen er ukraenskelig, og at Husundersøgelse kun kan foretages efter Retskjendelse. Ganske vist hjemler denne Paragraph i Grundloven, at man kan gjøre Undtagelser fra den almindelige Regel ved særlig Lov; men det forekommer mig, at naar man skal stride til ved særlig Lov at gjøre saadanne Undtagelser, saa maa der foreligge en særlig Grund dertil, og da navnlig, at man ikke kan vente, indtil man kan faae en Retskjendelse. Jeg har jo i min Stilling Veilighed til at se saa mange Retskjendelser og saa mange Straffelager, og jeg kan sige, at det at erhverve en Retskjendelse for, at Husundersøgelse maa foretages, er grumme nemt, lige saa nemt som f. Ex. at erhverve en Arrejtjendelse, hvilket som bekendt er meget hyppigt og gaar meget nemt for sig. Jeg ser da ikke, hvorfor man skal gaa til netop her uden Retskjendelse at give Politiet Ret til strax at foretage Husundersøgelse, da man saa nemt og hurtig kan faae en Retskjendelse, og da der ikke her kan siges at være en saadan periculum in mora, som hvis der f. Ex. var Tale om Dynamit eller noget andet Saadant, hvor man maatte gribe ind strax. Jeg skulde derfor egentlig være tilbøielig til at anbefale, at det tages under Overveielse, om ikke hele § 2 i Grunden kan gaa ud; dens Regel om Husundersøgelse anser jeg for ikke at være tilstrækkelig begrundet, og hvad der ellers staar i den beror dels paa en Misforstaaelse, dels stemmer det med vor almindelige Strafferets Bestemmelser. Endnu har jeg kun en kort Bemærkning tilbage med Hensyn til § 4, idet man har villet lade Angiveri spille en særlig Rolle ved at betale Angiveren for hans Angiveri. Jeg tror ikke, Bestillingen som Angiver er synderlig agtet eller estimeret, og jeg veed derfor ikke, om der i dette Tilfælde er særlig Grund til at opmuntre til Angiveri, som maaske mangen en Gang kan bringe Ustyldige i Forlegenhed, netop da det, som jeg tillod mig at nævne før, er saa vanskeligt at skjelne Kunstsmør

fra Meierismør. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i det Hele skal slutte med, som jeg begyndte, at udtale, at jeg tror, det er særdeles fortjenstligt, at denne Sag er sat i Bevægelse.

Udtale: Jeg vil kun udtale, at det vistnok er fuldkommen rigtigt, at vore Jordbrugere ville modtage dette Lovforslag med stor Sympathi. Smørproduktionen har en saadan Betydning for vort Jordbrug, at der ikke fra Statens Side kan gjøres nok for at beskytte denne Industri. Dertil vil naturligvis dette Lovforslag kunne hjælpe, idet det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) fremhævede, ikke gjælder om at staffe det danske Produkt Anseelse i Udlandet — thi det har Anseelse der — men derimod at beskytte denne. Denne Anseelse beror dels paa Producenterne i Forbindelse med Eksportørerne, og dels paa, i hvilken Grad Regjeringen forstaar at værne om vore Interesser. Dette Lovforslag vil selvfølgelig hjælpe Producenterne i deres Virksomhed, men om man ogsaa gennem det vil være garanteret imod, at der her fremkommer Noget, som ikke er Smør, men som ligner Smør, uden at det er mærket som en Eftergjørelse, er jeg ikke sikker paa. Det vil, som ogsaa fremhævet, kunde hænde, at der paa det fremmede Marked kan møde eftergjort Smør mærket som dansk Smør. Jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden bl. A. paa en Artikel der for et Par Dage siden stod i „Dagbladet“, hvor en Mand fra Frederikshavn meddelte, at der ugentlig overføres fra Göteborg til Frederikshavn c. 400 Joustager Smør; de overføres dertil for fra Frederikshavn at ekspederes med danske Skibe til England, og det blev ligefrem udtalt af vedkommende svenske Eksportør, at han gjorde det, fordi Smørret ved at gaa over Frederikshavn paa en Maade fik Stempel af at være dansk Smør; det kom med danske Skibe og blev modtaget i England, som om det var dansk Smør. Nu kan det vel gjerne være, at det var lige saa godt som dansk Smør, thi det svenske Meierismør har jo hævet sig betydeligt, men vi have jo, selv om vi sikre vor Produktion her i Landet, ingen Garanti for, at der ikke forsendes noget under Mærke „dansk Smør“, som ikke er det. Vi have ingen Garanti for, at disse 400 Joustager kunde være et hvilket som helst Produkt, der da, naar det kommer til England, fremtræder som dansk Smør. Det vilde derfor ubetinget være heldigt, om et saadant Middel kunde findes, som blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, at man fik et autoriseret Stempel